

วิเคราะห์วิธีการออกมาตรการชั่วคราวของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ
: กรณีศึกษาคดีการกักเรือรบยูเครนโดยสหพันธรัฐรัสเซีย

The Analysis Approach's Prescription of Provisional Measures from
International Tribunal for the Law of the Sea: Case Studies concerning
the Detention of Ukrainian Naval Vessels by Russia Federation

สุมลลิกา ดาวสุวรรณ¹ พรรณชม อ่อนน้อย¹ สุริณี ทิ้งปากถ้ำ² สุวรรณ นพสุวรรณ²

แสนรัก ชูท้วม² และอนุตตริย์ เอียดตรง²

Sumullika Dowsuwan¹ Panchom Onnoi¹ Surinee Thingpaktham² Suwannee Nopsuwan²

Sanrak Chootuam² and Anuttree Iadtrong²

Received: Feb 11, 2022 Revised: May 15, 2022 Accepted: May 18, 2022

¹ อาจารย์., คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000

² นิสิตคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ สงขลา 90000

¹ Lecturer., Faculty of Law, Thaksin University, Songkhla, 90000, Thailand.

² Student, Faculty of Law, Thaksin University, Songkhla, 90000, Thailand.

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศในการพิจารณาการออกมาตรการชั่วคราว โดยศึกษาจากคดีการกักเรือรบยูเครน 3 ลำ ระหว่าง ยูเครน กับสหพันธรัฐรัสเซีย เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนว่า วิธีการที่ศาลทะเลระหว่างประเทศใช้พิจารณาในการออกมาตรการชั่วคราวจะต้องมีสถานการณ์จำเป็นเร่งด่วนและกระทบสิทธิรัฐฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ประกอบกับอาจมีความเสี่ยงภัยที่ใกล้จะถึงหรือไม่

ผลการศึกษาพบว่าคำสั่งมาตรการชั่วคราวของคดีนี้มีส่วนช่วยสะท้อนวิธีการกำหนดมาตรการชั่วคราวของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศจะต้องพิจารณาว่า มีพฤติการณ์อันจะเป็นความเสียหายที่ใกล้จะถึงและไม่อาจแก้ไขได้ต่อรัฐที่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือไม่ ซึ่งตามคำสั่งมาตรการชั่วคราวของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศในคดีนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเสียหายที่ใกล้จะถึง ที่จะนำไปสู่การออกมาตรการชั่วคราว จำต้องแสดงให้เห็นถึงพฤติการณ์ที่เป็นภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน จากการกักตัวนายทหาร 24 นายและเรือรบของยูเครนทั้ง 3 ลำ เป็นเวลานาน ประกอบกับมีทหารได้รับบาดเจ็บซึ่งอาจเกิดความเสียหายต่อชีวิตได้ ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศจึงมีเหตุผลสมควรที่จะออกคำสั่งมาตรการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองสิทธิตามคำขอของยูเครนได้ ซึ่งจากพฤติการณ์ดังกล่าว รัฐต่างๆ สามารถใช้เป็นแนวทางและเป็นตัวอย่าง เพื่อร้องขอความคุ้มครองสิทธิได้จากศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศให้ออกมาตรการชั่วคราวดังกล่าวได้

คำสำคัญ: มาตรการชั่วคราว, ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ, การกักเรือรบ

Abstract

This article aims to study an approach of the international tribunal for the law of the sea to consider a prescription of provisional measures in the case concerning detention Ukrainian naval vessel between Ukraine and Russian Federation, in order to establish a clear understanding of the approach of the international tribunal has applied to prescribe the provisional measure. Whether it shall take the urgency of the situation and affect the rights of the parties to the dispute, including to imminent risk.

The result was found, as follow: according to the case, the provisional measure can reflex and clarify the approach of the prescription for provisional measure of the international tribunal for the law of the sea. The approach of the international tribunal which is taken into account is an imminent risk and irreparable damage to the parties of the dispute. According to the provisional measure in this case, it exemplifies the imminent risk that will demonstrate the risk of life and property; detention of 24 crews and three Ukrainian naval vessel for long time, including to some crews who were injured by the detention. It results as the lifethreatening injuries. The international tribunal has made a provisional measure in order to preserve the right of Ukraine. The circumstance in the case can be applied as a guideline and an example for the states to request the protection of their rights against the International Tribunal on the Law of the Sea to prescribe such provisional measure.

Keywords: Provisional Measure, International Tribunal for the Law of the Sea, Detention of Naval Vessel

บทนำ

ตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 (ต่อไปจะเรียกว่า อนุสัญญา) รัฐชายฝั่งสามารถขยายเขตอำนาจรัฐทางทะเล ไม่ว่าจะเป็นบริเวณทะเลอาณาเขต เขตต่อเนื่อง เขตเศรษฐกิจจำเพาะ ซึ่งเมื่อรัฐชายฝั่งใดประกาศเขตทางทะเลแล้วนั้น เรือที่ชักธงของรัฐอื่นที่จะเข้าไปอุปโภคบริโภคในเขตต่างๆของรัฐชายฝั่งนั้น จำต้องอยู่ภายใต้เสรีภาพตลอดจนสิทธิที่กฎหมายระหว่างประเทศรับรอง ซึ่งกฎหมายระหว่างประเทศที่รับรองเช่นว่านั้น คือ อนุสัญญา แต่อย่างไรก็ตาม เรือที่เข้าไปยังเขตต่างๆของรัฐชายฝั่งย่อมมีทั้งเรือพาณิชย์และเรือรบ ซึ่งแต่ละเขตทางทะเลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่แตกต่างกัน เช่น บริเวณเขตเศรษฐกิจจำเพาะเรือของรัฐอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นเรือพาณิชย์หรือเรือรบ ย่อมมีเสรีภาพในการเดินเรือ หรือแม้แต่บริเวณทะเลอาณาเขตเรือไม่ว่าจะเป็นเรือพาณิชย์หรือเรือรบสามารถเข้าไปใช้สิทธิการผ่านโดยสุจริต (Innocent Passage) [1] ในบริเวณทะเลอาณาเขตได้ ซึ่งสิทธิการผ่านโดยสุจริต คือ

(1.) การเดินเรือผ่านทะเลอาณาเขตโดยไม่เข้าไปในน่านน้ำภายใน หรือแฉะจอด ณ ที่ทอดหรือที่อำนวยความสะดวกของท่าเรือภายนอกน่านน้ำภายใน [2]

(2.) การผ่านนั้นจะต้องกระทำไปไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐชายฝั่ง แต่อย่างไรก็ตามบริเวณทะเลอาณาเขต ถ้าเรือรบใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของรัฐชายฝั่ง รัฐชายฝั่งอาจสั่งให้เรือรบนั้น ออกจากทะเลอาณาเขตได้โดยพลัน [3] แต่การที่เรือรบไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับของรัฐชายฝั่งนั้น รัฐชายฝั่งไม่สามารถที่จะจับกุมเรือรบได้เพราะเรือรบย่อมมีความคุ้มกัน

ทั้งนี้ประเด็นที่ชวนคิดว่า ถ้าหากเรือรบแล่นเข้าไปยังบริเวณทะเลอาณาเขต แล้วรัฐชายฝั่งจับกุมเฉกเช่นนี้ย่อมก่อให้เกิดข้อพิพาทได้ และเมื่อเกิดข้อพิพาทแล้ว อาจนำมาซึ่งการแก้ไขข้อพิพาทระหว่างรัฐ โดยการใช้กำลังซึ่งการใช้กำลังปัจจุบันเป็นสิ่งที่ต้องห้ามในทางกฎหมายระหว่างประเทศ [4] และยังเป็นบ่อนทำลายสันติภาพและความมั่นคงระหว่างประเทศด้วย [5] แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐขึ้นมาแล้วนั้น อาจนำประเด็นข้อพิพาทนั้นไปประจบข้อพิพาททางการทูตหรือทางตุลาการก็ได้ และก่อนที่จะมีคำตัดสินหรือคำชี้ขาด องค์การตุลาการสามารถออกมาตรการชั่วคราวอย่างไร เพื่อให้ความคุ้มครองรักษาไว้ซึ่งสิทธิแก่รัฐไม่ว่าจะเป็นรัฐเจ้าของธงเรือหรือรัฐชายฝั่งที่ได้รับผลกระทบ ด้วยเหตุนี้ทางผู้เขียนจึงมุ่งเน้นที่จะศึกษากรณีเรือรบ จากคดีการกักเรือรบยูเครนสามลำ โดยสหพันธรัฐรัสเซีย (ต่อไปจะเรียกว่า รัสเซีย) เพื่อศึกษาวิธีการของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ (ต่อไปจะเรียกว่า ศาลกฎหมายทะเล) ซึ่งถือเป็นตุลาการในทางระหว่างประเทศ ว่ามีวิธีการอย่างไรในการออกมาตรการ

คุ้มครองชั่วคราว เพื่อผดุงไว้ซึ่งสันติภาพและความมั่นคงในทางระหว่างประเทศ แต่ก่อนที่จะพิจารณาวิธีการของศาลในการออกมาตรการคุ้มครองชั่วคราว ควรต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุในการนำคดีขึ้นสู่ศาลเสียก่อน

1. ข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุที่นำคดีขึ้นสู่ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ และวิธีการของศาลในการออกคำสั่งมาตรการชั่วคราวในการกักเรือรบยูเครน 3 ลำ

1.1 ข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุที่นำคดีการกักเรือรบยูเครน 3 ลำขึ้นสู่ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ

จากคดีการกักเรือรบยูเครน 3 ลำ ปรากฏข้อเท็จจริงอันเป็นมูลเหตุขึ้นสู่ศาล กล่าวคือเรือรบเปียร์เดียนสค์ (Berdyansk) เรือรบนิโคปอล (Nikopol) และเรือรบยานิกาปู (Yanikapu) ซึ่งเรือรบทั้ง 3 ลำนี้รวมไปจนถึงทหารประจำการบนเรือเป็นของกองทัพยูเครน ได้ถูกเข้าจับกุมและกักขังไว้โดยรัสเซีย ซึ่งเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในทะเลดำใกล้กับช่องแคบเคิร์ช เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน ค.ศ.2018 ตามรายงานของยูเครน เรือทั้ง 3 ลำ ออกจากท่าเรือของเมืองโอเดสซา (ยูเครน) ในทะเลดำและภารกิจที่ได้รับมอบหมายในการเดินเรือคือการผ่านช่องแคบเคิร์ชไปยังท่าเรือเปียร์เดียนสค์ในทะเลอาซอฟ โดยทางรัฐบาลยูเครนกล่าวเพิ่มเติมว่า เมื่อเรือเข้าใกล้ทางเข้าช่องแคบเคิร์ชในคืนวันที่ 24 และ 25 พฤศจิกายน ค.ศ.2018 เรือของกองทัพยูเครนได้รับการติดต่อจากหน่วยยามชายฝั่งรัสเซีย โดยได้ติดต่อสื่อสารมาว่าช่องแคบดังกล่าวเป็นช่องแคบปิด [6]

เมื่อเรือทั้ง 3 ลำแล่นเข้าสู่ช่องแคบดังกล่าวของวันที่ 25 พฤศจิกายน ค.ศ.2018 เรือกองทัพยูเครนถูกขัดขวางโดยเรือยามของหน่วยยามชายฝั่งรัสเซีย และเมื่อเรือรบของกองทัพยูเครนได้พยายามกลับและออกจากช่องแคบเคิร์ชแต่ถูกไล่ตามโดยเรือของหน่วยยามชายฝั่งรัสเซียในระหว่างการไล่ตามเรือของหน่วยยามชายฝั่งรัสเซียโจมตีด้วยการยิงใส่เรือรบเปียร์เดียนสค์ทำให้ลูกเรือ 3 คนได้รับบาดเจ็บและทำให้เกิดความเสียหายต่อเรือในเหตุการณ์นี้ และเรือรบทั้ง 3 ลำ ถูกส่งไปยังท่าเรือเคิร์ช เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน ค.ศ.2018 เพื่อดำเนินคดีกับเรือทั้ง 3 ลำ และนายทหาร 24 นายที่ประจำการบนเรือถูกจับกุมอย่างเป็นทางการภายใต้มาตรา 91 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของรัสเซีย และตกเป็นผู้ต้องสงสัยในข้อหาข้ามแดนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตามมาตรา 322 วรรคสามของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญารัสเซีย [7] หลังจากการจับกุมดังกล่าว ทำให้การสืบสวนสอบสวนทหารทั้ง 24 นาย ลากยาวไปจนถึง วันที่ 17 เมษายน ค.ศ.2019 และยังได้มีการขยายการกักตัวต่อไปถึง วันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ.2019 ณ ศาลแขวงของมอสโก (รัสเซีย) [8]

สำหรับคดีนี้ยูเครนและรัสเซียต่างเป็นภาคีของอนุสัญญา โดยรัฐทั้งสองได้เลือกวิธีการระงับข้อพิพาทตามข้อ 287 วรรคแรกของอนุสัญญา[9] ซึ่งเป็นการระงับข้อพิพาทโดยศาลอนุญาโตตุลาการ ตามภาคผนวก 7 แต่อย่างไรก็ตามระหว่างที่รอการจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการ เมื่อวันที่ 16 เมษายน ค.ศ.2019 ยูเครนได้ยื่นคำร้องต่อศาลกฎหมายทะเลให้ศาลออกมาตรการชั่วคราว ตามข้อ 290วรรคห้า[10] ของอนุสัญญา [11] ในข้อพิพาทระหว่างยูเครนและรัสเซียเกี่ยวกับความคุ้มกันของเรือ 3 ลำและทหาร 24 นายบนเรือ

1.2 วิธีการของศาลในการออกคำสั่งมาตรการชั่วคราวในการกักเรือรบยูเครน 3 ลำ

1.2.1 กระบวนการพิจารณา

ตามจดหมายลงวันที่ 16 เมษายน ค.ศ.2019 ยูเครนได้ยื่นคำร้องต่อศาลกฎหมายทะเลให้กำหนดมาตรการชั่วคราวตามข้อ 290 วรรคห้า ของอนุสัญญา ในข้อพิพาทระหว่างยูเครนและรัสเซียที่เกี่ยวข้องกับการจับและกักเรือรบยูเครน 3 ลำและทหาร 24 นายบนเรือโดยรัสเซีย อีกทั้งในวันเดียวกันนี้ นายทะเบียนศาลได้รับแจ้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของยูเครน ให้แจ้งต่อศาลกฎหมายทะเลว่า จะแต่งตั้งนางสาวโอเลนา เซอร์คาล (Olena Zerkal)ในฐานะตัวแทนของรัฐบาลยูเครนออกปรกัษในเดียวกันนี้นายทะเบียนศาลได้ส่งสำเนาคำร้องทางอิเล็กทรอนิกส์ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของสหพันธรัฐรัสเซียพร้อมทั้งจดหมายถึงเอกอัครราชทูตสหพันธรัฐรัสเซียประจำเยอรมนี [12]

ต่อมาวันที่ 23 เมษายน ค.ศ.2019 ศาลกฎหมายทะเลได้จัดให้มีการปรึกษาหารือทางโทรศัพท์กับตัวแทนของยูเครนและนายเอฟเจนี ซาเกนอฟ (Evgeny Zagaynov) ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมายกระทรวงการต่างประเทศของรัสเซีย เพื่อสืบเสาะให้แน่ใจเกี่ยวกับคดีในมุมมองของยูเครนและรัสเซีย ทั้งนี้ประธานศาลกฎหมายทะเลได้มีคำสั่งลงวันที่ 23 เมษายน ค.ศ.2019 ตามข้อ 27 ของธรรมนูญศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ [13] (ต่อไปเรียกว่า ธรรมนูญ) และข้อ 45 [14] ประกอบกับข้อ 90 (2) ของกฎของศาลกฎหมายระหว่างประเทศ [15] ได้กำหนดวันที่ 10 และ 11 พฤษภาคม ค.ศ.2019 เป็นวันนัดไต่สวน โดยคำสั่งดังกล่าวได้แจ้งไปยังยูเครนและรัสเซีย [16] ตามหนังสือกลางลงวันที่ 30 เมษายน ค.ศ.2019 รัสเซียได้ชี้แจงว่า

“การจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้ภาคผนวก 7 ของอนุสัญญา ไม่มีเขตอำนาจศาลรวมทั้งข้อเรียกร้องของยูเครนภายใต้ข้อ 298 ของอนุสัญญา [17] ทางรัสเซียจะไม่ยอมรับขั้นตอนที่ 2 ของส่วนที่ 15 ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจอันมีผลผูกพันสำหรับการพิจารณาข้อพิพาทเกี่ยวกับกิจกรรมทางทหาร นอกจากนี้รัสเซียระบุโดยชัดแจ้งว่าจะไม่ยอมรับขั้นตอนเกี่ยวกับข้อพิพาทเกี่ยวกับกิจกรรมทางทหารกิจกรรมทางเรือและเครื่องบินของทางราชการ ด้วยเหตุนี้รัสเซียเห็นว่าการที่ศาล

จะพิจารณาข้อเรียกร้องของยูเครนนั้ รัสเซียจะไม่ขอเข้าร่วมในการพิจารณามาตรการชั่วคราวในกรณีที่เกี่ยวข้องโดยยูเครน” [18]

ตามจดหมายลงวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ.2019 ยูเครนได้ร้องขอให้ศาลดำเนินกระบวนการและออกมาตรการคุ้มครองชั่วคราวต่อไปและในวันเดียวกันนี้ประธานศาลกฎหมายทะเลได้มีคำสั่งลงวันที่ 2 พฤษภาคม ค.ศ.2019 กำหนดให้วันที่ 10 พฤษภาคม ค.ศ.2019 เป็นวันที่รับฟังการพิจารณาคดีและคำสั่งนี้ได้ส่งให้แก่คู่กรณีทราบด้วย [19]

ต่อมา เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม ค.ศ.2019 ศาลกฎหมายทะเลได้มีการหารือเบื้องต้นตัวแทนของยูเครนเกี่ยวกับคำคู่ความ และศาลได้ออกนั่งพิจารณาต่อสาธารณชนโดยในการนี้คู่กรณีได้มีการแสดงภาพถ่ายและเอกสารที่เกี่ยวข้องมีการจัดแสดงนิทรรศการมากมายถูกแสดงแบบในวิดีโอ โดยทางรัสเซียไม่ได้เข้าร่วม [20] อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ศาลอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก 7 จะถูกจัดตั้งขึ้นและตัดสินคดีในส่วนเนื้อแท้แห่งคดี (Merit of the Case) ปรากฏข้อเท็จจริงที่ว่า ยูเครนได้มาร้องขอมาตรการชั่วคราวต่อศาลกฎหมายทะเล โดยคำร้องขอมาตรการชั่วคราวจะร้องขอเช่นไรต่อศาล ดังจะกล่าวต่อไป

1.2.2 คำร้องขอมาตรการชั่วคราว

ยูเครนร้องขอต่อศาลกฎหมายทะเลให้ออกมาตรการชั่วคราว ดังนี้ “ยูเครนขอให้ศาลฯ ระบุมาตรการชั่วคราวที่กำหนดให้สหพันธรัฐรัสเซียต้อง

(ก) ปลอยและส่งคืนเรือของกองทัพเรือยูเครน คือเรือรบเบียร์เดียนส์ค์เรือรบนิโคปอล และเรือรบยานิกายู ให้แก่ยูเครน

(ข) ระงับการดำเนินการทางอาญาต่อทหารยูเครนผู้ถูกคุมขังทั้ง 24 ราย และงดเว้นจากการเริ่มดำเนินคดีใหม่ และ

(ค) ปลอยตัวทหารยูเครนผู้ถูกจับกุม 24 นาย และอนุญาตให้เดินทางกลับไปยูเครน [21]

1.2.3 เขตอำนาจศาลเบื้องต้น

เมื่อศาลกฎหมายทะเลได้รับคำร้องขอมาตรการชั่วคราว ศาลจึงเริ่มพิจารณาก่อนว่ารัฐคู่พิพาททั้งสองฝ่ายได้มีการแลกเปลี่ยนทัศนะ ตามข้อ 283 ของอนุสัญญาฯ [22] หรือไม่ ซึ่งตามข้อ 283 นั้นเป็นข้อบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐภาคี เมื่อเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับการตีความและการปรับใช้ออนุสัญญาฯ ให้รัฐคู่กรณีในข้อพิพาทจะต้องดำเนินการแลกเปลี่ยนทัศนะอย่างเร่งด่วนเพื่อระงับข้อพิพาทโดยการเจรจาหรือโดยสันติวิธี [23] ซึ่งศาลได้เริ่มพิจารณาว่า ยูเครนพยายามที่จะแลกเปลี่ยนทัศนะ ตามข้อ 283 ของอนุสัญญาฯ กับรัสเซียในการระงับข้อพิพาทเกี่ยวกับการกักเรือรบยูเครน 3 ลำ และทหาร 24 นาย

บนเรือ ยูเครนอ้างว่าได้มีความพยายามระงับข้อพิพาททางการทูตเกี่ยวกับการปล่อยเรือแต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จอีกทั้งยูเครนได้ส่งบันทึกลงวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 2019 ไปยังรัสเซีย

โดยศาลตั้งข้อสังเกตว่า ในบันทึกของยูเครนวันที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 2019 ดังกล่าวนั้นสะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนที่ยูเครนพยายามจะแลกเปลี่ยนทัศนคติกับรัสเซียเกี่ยวกับวิธีการระงับข้อพิพาทในประเด็นความคุ้มกันของเรือกองทัพยูเครนและทหารประจำการบนเรือภายในระยะเวลา 10 วัน ที่ระบุไว้ในหนังสือกลางของยูเครนซึ่งตามหนังสือกลางดังกล่าว ไม่สามารถที่จะพิจารณาโดยพลการ และในมุมมองของศาลเห็นว่าการตอบกลับของรัสเซียเมื่อวันที่ 25 มีนาคม ค.ศ. 2019 [24] แสดงให้เห็นถึงนัยยะสำคัญที่ว่า รัสเซียไม่ได้มีท่าทีที่จะเข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนทัศนคติกับยูเครนแต่อย่างใดที่เกี่ยวกับการละเมิดอนุสัญญา และกฎหมายระหว่างประเทศ ประกอบกับรัสเซียไม่ได้มีส่วนร่วมใดๆ ในการแลกเปลี่ยนทัศนคติกับยูเครน ภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้น ศาลยังได้พิจารณาเห็นว่า ยูเครนพยายามที่จะเยี้ยวข้อตกลงและความพยายามดังกล่าว เพียงพอตามข้อ 283 ของอนุสัญญาแล้ว ก่อนที่จะจัดตั้งกระบวนการของศาลอนุญาโตตุลาการ และศาลยังเห็นว่า สำหรับข้อพิพาทนี้ ศาลอนุญาโตตุลาการมีเขตอำนาจเบื้องต้นเหนือข้อพิพาทดังนั้นศาลกฎหมายทะเลจึงมีเขตอำนาจเบื้องต้นด้วย

1.2.4 คำสั่งมาตรการชั่วคราวในการกักเรือ

จากการศึกษาคดีนี้พบว่าก่อนที่จะศาลกฎหมายทะเล จะออกคำสั่งมาตรการชั่วคราว ศาลมีวิธีการในการพิจารณาว่า *ปรากฏสถานการณ์เร่งด่วนประกอบกับจะมีความเสี่ยงภัยอันใกล้จะถึงอย่างแท้จริงหรือไม่* เพราะความจำเป็นเร่งด่วนประกอบกับความเสี่ยงภัยอันใกล้จะถึง เป็นสาระสำคัญอันจำเป็นในการออกมาตรการชั่วคราว เพื่อปกป้องสิทธิของรัฐที่ร้องขอศาลกฎหมายทะเล เห็นว่า การกักเรือรบยูเครน 3 ลำ ไม่เพียงแต่ถูกกักไว้เป็นระยะเวลานานเท่านั้น แต่เรือดังกล่าวยังถูกกักพร้อมทั้งทหาร 24 นายบนเรืออาจจะได้รับอันตรายที่กำลังใกล้จะถึงและไม่สามารถแก้ไขได้ และศาลยังพบข้อเท็จจริงอีกว่าเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน ค.ศ. 2018 เรือรบเปียร์เดียนสค์ เรือรบนิโคปอล และเรือรบยานิกายู ได้ถูกโจมตีด้วยอาวุธ ซึ่งเป็นอันตรายต่อคนที่อยู่บนเรือและจากการโจมตีดังกล่าวทำให้ทหาร 3 นายบนเรือรบเปียร์เดียนสค์ได้รับบาดเจ็บ ศาลเห็นว่าเรือและลูกเรือก็มีความเสี่ยงที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ อีกทั้งศาลยังพบว่ายังมีความคุกคามต่อความปลอดภัยของทหาร 24 นาย ตลอดจนได้มีการจำกัดอิสรภาพและเสรีภาพเป็นเวลานาน

ศาลจึงมีความเห็นว่าการดังกล่าวมีความเสี่ยงและใกล้ที่จะเกิดความเสียหายที่แก้ไขไม่ได้ ซึ่งอาจเกิดขึ้นกับสิทธิของคู่กรณีในข้อพิพาทก่อนกระบวนการพิจารณาคดีของศาลอนุญาโตตุลาการภาคผนวก 7 โดยมาตรการชั่วคราวที่ยูเครนร้องขอมีความจำเป็นต่อการปกป้องสิทธิของยูเครน

จากอันตรายร้ายแรงและความเสียหายที่ไม่อาจแก้ไขได้ซึ่งเป็นผลมาจากการกักเรือและทหาร 24 นายบนเรือ ตลอดจนความเสียหายดังกล่าวที่เกิดขึ้นไม่สามารถจะถูกเยียวยาแก้ไขได้โดยคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการที่จะชี้ขาดในเรื่องของการชดเชยค่าเสียหาย ในมุมมองของศาลไม่เพียงมีแต่ความเสี่ยงที่แก้ไขไม่ได้เท่านั้น แต่ความเสี่ยงนั้นยังเป็นความเสี่ยงอันเป็นจริงและเป็นความเสี่ยงที่ใกล้จะถึงด้วย สำหรับยูเครนความเสียหายต่อเรือกองทัพยูเครนและทหารประจำการบนเรือ เพิ่มขึ้นทุกวันทำให้สถานการณ์นั้นเป็นสถานการณ์เร่งด่วนเป็นพิเศษไม่สามารถรอเป็นเวลาหลายเดือนได้ในการจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการภาคผนวก 7

อีกทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏว่า เมื่อทหาร 24 นาย ใช้เวลา 5 เดือนที่ผ่านมาในเรือนจำรัสเซีย และมีแนวโน้มว่าจะถูกพิจารณาคดีและถูกพิพากษาจำคุกเป็นเวลานานถึง 6 ปี [25] ทั้งนี้ศาลกฎหมายทะเลตั้งข้อสังเกตว่า รัสเซียพยายามที่จะอ้างว่าทาง ยูเครนได้รับ "การบรรเทามาตรการชั่วคราว" แล้วผ่านการขอความช่วยเหลือจากศาลสิทธิมนุษยชนแห่งสหภาพยุโรปและรัสเซียยังตั้งข้อสังเกตว่า ในการยื่นคำร้องครั้งแรกต่อศาลสหภาพยุโรป ยูเครนได้ขอความช่วยเหลือทางการแพทย์ของสหภาพยุโรปแก่ทหารประกอบกับการดังกล่าวรัสเซียได้ปฏิบัติตาม "การบรรเทามาตรการชั่วคราว" ที่ศาลสหภาพยุโรปได้มีคำสั่งไปแล้วนั้น นอกจากนี้ตามคำขอของยูเครนที่ขอต่อศาลสหภาพยุโรปเพื่อขอโอนทหารไปยังยูเครนแต่ได้ถูกปฏิเสธและยังมีข้อเท็จจริงที่รัสเซียกล่าวอ้าง นั่นคือ ยูเครนใช้เวลาหลายเดือนกว่าที่จะมีการขอมาตรการชั่วคราวจากศาลกฎหมายทะเล [26] ซึ่งประเด็นนี้ศาลกฎหมายทะเลยังได้ตั้งข้อสังเกตอีกว่า เรือรบตามนิยามความหมายของเรือรบที่สะท้อนข้อ 29 ของอนุสัญญา [27] เป็นการแสดงออกถึงอำนาจอธิปไตยของรัฐที่ซีกอง ข้อเท็จจริงดังกล่าวสะท้อนให้เห็นในความคุ้มกันภายใต้อนุสัญญาฯ และกฎหมายระหว่างประเทศการกระทำใดๆ ที่ส่งผลต่อความคุ้มกันของเรือรบสามารถก่อให้เกิดอันตรายร้ายแรงต่อศักดิ์ศรีและอำนาจอธิปไตยของรัฐนั้นๆ ที่จะบ่อนทำลายความมั่นคงของประเทศ

ในมุมมองของศาลกฎหมายทะเล การกระทำของรัสเซียอาจส่งผลเสียต่อสิทธิที่ยูเครนอ้างสิทธิต่อการคุ้มกันเรือของกองทัพยูเครนและทหารไม่อาจแก้ไขได้ หากศาลอนุญาโตตุลาการตามภาคผนวก 7 ตัดสินให้สิทธิเหล่านั้นเป็นของยูเครน นอกจากนี้ศาลยังพบว่าความเสี่ยงที่มีต่อคดีที่ไม่สามารถแก้ไขได้มีจริงและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องภายใต้สถานการณ์ในคดีนี้นอกจากนี้การละเมิดสิทธิและเสรีภาพของทหารยูเครนยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความกังวลในด้านของมนุษยธรรมในแง่ของความร้ายแรงของสถานการณ์ ศาลพบว่ามีความเสี่ยงที่แท้จริงและจะเกิดขึ้นจากคดีนี้ ที่ไม่สามารถแก้ไขได้ต่อสิทธิของประเทศยูเครนที่อยู่ระหว่างการจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการภาคผนวก 7 ศาลจึงพิจารณาว่าความเร่งด่วนของสถานการณ์จำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรการชั่วคราวภายใต้ข้อ 290 วรรคห้า ของอนุสัญญาฯ

ตามข้อ 290 วรรคห้า ของอนุสัญญาฯ ได้กำหนดมาตรการชั่วคราว ศาลอาจกำหนดว่า มาตรการชั่วคราวใดๆ ที่เหมาะสมว่าภายใต้สถานการณ์เพื่อรักษาสีที่เกี่ยวกับคู่กรณีตามข้อพิพาท ที่กำหนดไว้ใน ข้อ 290 วรรคหนึ่ง ของอนุสัญญาฯ และศาลยังได้อ้างถึงข้อ 89 วรรคห้า ของกฎ ของศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศโดยข้อบทบัญญัติดังกล่าวได้วางหลักไว้ว่าการออกมาตรการชั่วคราว อาจจะมีแตกต่างจากที่ร้องขอเป็นบางส่วนก็ได้หรือทั้งหมดก็ได้ การที่ยูเครนร้องขอให้ศาล กำหนดมาตรการชั่วคราวที่กำหนดให้รัสเซียต้องปล่อยเรือกองทัพยูเครน 3 ลำ และให้ส่งกลับไปยัง การควบคุมของยูเครน รวมทั้งระงับการดำเนินคดีทางอาญากับทหารยูเครน 24 นายที่ถูกคุมขัง และ ให้ระงับการพิจารณาคดีใหม่ ตลอดจนปล่อยทหารประจำการบนเรือกลับไปยังยูเครนศาลเห็นว่า สมควรตามพฤติการณ์แห่งคดีปัจจุบันที่บัญญัติมาตรการชั่วคราวได้กำหนดให้รัสเซียปล่อยเรือรบ ยูเครนทั้ง 3 ลำ และทหารประจำการบนเรือ 24 นาย ที่ถูกกักขังและอนุญาตให้เดินทางกลับยูเครน เพื่อรักษาสีที่ยูเครนได้เรียกร้องสิทธิไว้ แต่ศาลจะไม่พิจารณาว่าจำเป็นจะต้องกำหนดให้รัสเซีย ระงับการดำเนินคดีอาญากับทหารยูเครน 24 นาย ที่ถูกกักขัง และงดเว้นการดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ อย่างไรก็ดีตามศาลมีความเห็นว่าควรสั่งให้ทั้งสองฝ่ายงดเว้นไม่ให้กระทำการใดๆ อันอาจทวีความรุนแรงขึ้น หรือขยายข้อพิพาทซึ่งได้ส่งไปยังศาลอนุญาโตตุลาการภาคผนวก 7 [28]

ศาลเห็นว่าตามข้อ 95 วรรคแรกของกฎของศาลกฎหมายทะเล แต่ละฝ่ายจะต้องส่งรายงาน และข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อกำหนดใดๆ ต่อศาลที่กำหนดมาตรการชั่วคราว ในมุมมองของศาล จะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการดำเนินการตามข้อ 290 วรรคห้า ของอนุสัญญาฯ ที่คู่ความใน ข้อพิพาทจะต้องส่งไปยังศาลอนุญาโตตุลาการ ภาคผนวก 7 ด้วยเช่นกัน เว้นแต่ศาลอนุญาโตตุลาการ จะตัดสินวินิจฉัยชี้ขาด ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่ศาลจะต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมจากยูเครนและรัสเซียใน การดำเนินมาตรการชั่วคราวที่จะนำไปใช้และเป็นการสมควรที่จะให้ประธานศาลขอข้อมูลเพิ่มเติม ตามข้อ 95 วรรคสอง ของกฎของศาลทะเลระหว่างประเทศ [29]

จากพฤติการณ์ทั้งปวง ศาลพบว่า มีความเสี่ยงภัยอันใกล้จะถึงอย่างแท้จริง ในช่วงระหว่างที่มี การจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการ ตามภาคผนวก 7 ศาลกฎหมายทะเลยังเห็นอีกว่า จากพฤติการณ์ถือมี ความจำเป็นเร่งด่วนในสถานการณ์ที่ต้องมีการออกมาตรการชั่วคราว ตามข้อ 290 วรรคห้าของ อนุสัญญาฯ ต่อมาระหว่างการพิจารณาของศาลอนุญาโตตุลาการ ตามภาคผนวก 7 ศาลกฎหมายทะเล ได้ออกมาตรการชั่วคราว ดังนี้

(ก) รัสเซียจะต้องปล่อยเรือกองทัพยูเครนทันทีทั้ง เรือรบเปียร์เดียนสค์ เรือรบนิโคปอล และ เรือรบยานิ กาปู และส่งคืนให้ยูเครนทันที

(ข) รัฐเซียจะต้องปล่อยทหารชาวยูเครน 24 นายที่ถูกคุมขังทันทีและอนุญาตให้ทหารเหล่านั้นเดินทางกลับไปยูเครนทันที

(ค) ยูเครนและรัฐเซียจะต้องไม่กระทำการใดๆ ที่จะขยายข้อพิพาทที่ส่งไปยังศาลอนุญาโตตุลาการภาคผนวก 7

ทั้งนี้ ศาลกฎหมายทะเล ยังออกคำสั่งว่ายูเครนและรัฐเซียจะต้องงดเว้นจากการกระทำใดๆ ที่อาจทำให้ข้อพิพาทแย่งหรือทำให้ข้อพิพาทบานปลายออกไป ในระหว่างการจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการ ประกอบกับศาลยังออกคำสั่งอีกว่า ยูเครนและรัฐเซียต้องส่งรายงานการกระทำต่างๆ ที่ได้กระทำสอดคล้องตามคำสั่งมาตรการชั่วคราวมายังศาลกฎหมายทะเล ไม่เกินวันที่ 25 มิถุนายน ค.ศ.2019 และให้อำนาจประธานศาลกฎหมายทะเล สามารถที่จะร้องขอรายงานและข้อมูลที่จำเป็นเหมาะสมได้ ภายหลังหากเห็นว่าสมควร [30]

2. วิเคราะห์ประเด็นคำสั่งการออกมาตรการชั่วคราวในคดีการกักเรือรบยูเครน 3 ลำ

ตามข้อ 290 ของอนุสัญญาฯ [31] ได้วางหลักให้รัฐคู่พิพาทสามารถร้องขอมาตรการชั่วคราวได้ 2 กรณี กล่าวคือ

กรณีที่ 1 รัฐคู่พิพาทสามารถยื่นขอมาตรการชั่วคราวต่อศาลกฎหมายทะเลหรือคณะตุลาการต่อเมื่อได้มีการยื่นฟ้องคดีไปแล้ว และถ้าศาลเห็นว่า เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิแต่ละฝ่ายในข้อพิพาท ศาลอาจกำหนดมาตรการชั่วคราวได้ตามข้อ 290 วรรคแรก หรือ

กรณีที่ 2 รัฐคู่พิพาทสามารถยื่นขอมาตรการชั่วคราวต่อศาลกฎหมายทะเล เมื่อได้มีการยื่นฟ้องคดีไปยังศาลอนุญาโตตุลาการ และในขณะที่ศาลอนุญาโตตุลาการกำลังจัดตั้งอาจร้องขอมาตรการชั่วคราวต่อศาลกฎหมายทะเล ตามข้อ 290 วรรคห้า ซึ่งจากคดีที่ได้นำมาศึกษาในคดีการกักเรือรบยูเครน 3 ลำนั้น คดีนี้เป็นคดีที่ทางยูเครนเป็นโจทก์ฟ้องรัฐเซียต่อศาลอนุญาโตตุลาการ ตามภาคผนวก 7 แต่อย่างไรก็ตามระหว่างที่รอการจัดตั้งศาลอนุญาโตตุลาการ ยูเครนได้มาร้องขอให้ศาลกฎหมายทะเลออกมาตรการชั่วคราว และจากการที่ได้ศึกษาคดีนี้พบว่า คดีการกักเรือรบยูเครน 3 ลำช่วยก่อให้เกิดภาพที่ชัดเจนและสังเกตได้ว่าการที่ศาลกฎหมายทะเลจะออกมาตรการชั่วคราวนั้น ศาลจะมีวิธีการในการพิจารณาว่า มีความเร่งด่วนของสถานการณ์หรือไม่ ซึ่งจากคดีนี้ยังสังเกตได้อีกว่า ความเร่งด่วนของสถานการณ์จะต้องเป็นความเสี่ยงภัยที่ใกล้จะถึง

ทั้งนี้เมื่อคำถามชวนคิดต่อไปว่า ลักษณะอย่างไรที่จะเป็นความเสี่ยงภัยที่ใกล้จะถึง เพราะหลักการที่สะท้อนในข้อบทของอนุสัญญาฯ ไม่ได้ยกตัวอย่างหรืออธิบายไว้ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษา

ขยายความดักล่าวจากคำพิพากษาของ ศาลกฎหมายทะเลระหว่างประเทศ ซึ่งถือว่าเป็นบ่อเกิดของ กฎหมายระหว่างประเทศ ตามข้อ 38 ของธรรมนูญศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ จากการศึกษาพบว่า ลักษณะพฤติการณ์ที่สะท้อนให้เห็นว่า มีความเสี่ยงภัยที่ใกล้จะถึง *อันอาจกระทบสิทธิฝ่ายใด* เพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิแต่ละฝ่ายศาลจำเป็นต้องออกมาตรการชั่วคราว ยกตัวอย่างเช่น กรณีคดีนี้การที่เรือ ถูกกักและได้ถูกโจมตีด้วยอาวุธ ทำให้ทหาร 3 นายได้รับบาดเจ็บจากการโจมตีด้วยอาวุธดังกล่าว แม้ว่าทางรัฐชายฝั่งจะมีมาตรการที่คอยรักษาความสงบและมีอำนาจ แต่อย่างไรก็ตามในคดีกรณีนี้ ถือว่า เรือทั้ง 3 ลำและทหาร 24 นาย บนเรือได้เกิดความเสียหายเกิดขึ้นเพราะมีทหารได้รับบาดเจ็บ และจากเหตุการณ์ดังกล่าว การที่มีการบาดเจ็บเกิดขึ้นแล้วถ้าไม่มีมาตรการคุ้มครองใดๆ ศาลย่อม เล็งเห็นได้ว่า อาจมีความเสี่ยงที่ใกล้จะเกิดขึ้นเพิ่มขึ้นบานปลายถึงขนาดที่อาจนำไปสู่ความไม่สงบสุข ในทางระหว่างประเทศ และอาจจะมีพฤติกรรมใดอันเป็นความเสี่ยงอันไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ศาลจึง เห็นควรที่จะออกมาตรการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองสิทธิได้ หรือแม้แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ทหาร 24 นาย ได้ถูกจำกัดสิทธิและเสรีภาพเป็นเวลานานถึง 5 เดือนและหากปล่อยไปมากกว่านั้นอาจจะต้องถูกดำเนินคดี ในข้อหาร้ายแรงถึง 6 ปีศาลกฎหมายทะเลก็เห็นสมควรที่จะออกมาตรการชั่วคราว

ซึ่งจากเหตุการณ์นี้ ยังสามารถเป็นตัวอย่างให้เกิดภาพชัดเจนที่ว่า เมื่อเกิดข้อพิพาทระหว่างรัฐ แล้วจำเป็นที่จะเพื่อรักษาไว้ซึ่งสิทธิของรัฐตน โดยการขอร้องขอมาตรการชั่วคราวเพื่อให้ศาลคุ้มครองนั้น จากคดีนี้ก็เห็นจุดที่น่าสังเกตว่า การที่ศาลกฎหมายทะเลจะออกมาตรการชั่วคราวนั้น ศาลมีจุดตั้งเป็น ข้อพิจารณา คือ มีความเสี่ยงภัยอันใกล้จะถึงหรือไม่ เพื่อให้รัฐที่พิพาทที่กำลังจะขอให้ศาลออกมาตรการชั่วคราว สังเกตว่า เหตุการณ์ความเสียหายที่กำลังจะเกิดหรือเกิดขึ้นแล้วนั้น กระทบสิทธิหรือไม่ โดยพิจารณา จากคำตัดสินในคดีนี้เป็นตัวอย่างที่ก่อให้เกิดภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปผล

ตามคำสั่งมาตรการชั่วคราวในคดีการกักเรือรบยูเครน 3 ลำ โดยรัสเซีย ช่วยก่อให้เกิดภาพ ที่ชัดเจนต่อการกำหนดมาตรการชั่วคราว ซึ่งศาลกฎหมายทะเล จะกำหนดมาตรการชั่วคราว ศาลจะมีวิธีการ ที่จำต้องพิจารณาว่า มีพฤติกรรมอันจะเป็นความเสียหายที่ใกล้ถึงและไม่อาจแก้ไขได้ต่อรัฐที่พิพาท ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ซึ่งตามคำสั่งมาตรการชั่วคราวของศาลกฎหมายทะเล ในคดีนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเสียหาย ที่ใกล้จะถึง อันจะนำไปสู่การออกมาตรการชั่วคราว จะต้องแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมอันเป็นภัยต่อชีวิต และทรัพย์สิน จากคดีนี้พฤติกรรมที่เป็นภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน คือการกักตัวนายทหาร 24 นาย ประกอบเรือรบของยูเครนทั้ง 3 ลำเป็นเวลานาน ถึงแม้ตามกฎหมายทะเล รัฐชายฝั่งซึ่งได้ทำการกัก เรือจะมีมาตรการเสริมให้แก่เรือ แต่ในกรณีดังกล่าว ยังถือได้ว่า เรือรบยูเครน 3 ลำ และทหาร

ประการการบนเรือ 24 นายยังมีความเสี่ยงที่ไม่สามารถจะแก้ไขได้ ศาลจึงมีเหตุผลสมควรที่จะออกคำสั่ง มาตรการชั่วคราวเพื่อคุ้มครองสิทธิตามคำขอยูเครนได้

เอกสารอ้างอิง (References)

- [1] Natalie Klein. (2011). *Maritime Security and the Law of the Sea*. New York: Oxford University Press.
- [2] Shaw N.Malcolm. (2011). *International Law*. (8th ed). (United Kingdom: CambridgeUniversity Press.
- [3] Article 30, United Nation Convention on the Law of the Sea,1982
 “If any warship does not comply with the laws and regulations of the coastal State concerning passage through the territorial sea and disregards any request for compliance therewith which is made to it, the coastal State may require it to leave the territorial sea immediately.”
- [4] Alina Kaczorowska. (2010). *Public International Law*. (4th ed). Great Britain: Routledge Taylor & FrancisGroup.
- [5] Jame Crawford. (2012). *Brownie’s Principles of Public International Law*.(8th ed).Great Britain: OxfordUniversity Press.
- [6] Ukraine v. Russian Federation, 37-38 (International Tribunal for the Law of the Sea 2019).
- [7] Ibid, 30-31.
- [8] Ibid, 32.
- [9] Article 287 (1), United Nation Convention on the Low of Sea, 1982
 “1. When signing, ratifying or acceding to this Convention or at any time thereafter, a State shall be free to choose, by means of a written declaration, one or more of the following means for the settlement of disputes concerning the interpretation or application of this Convention:
 (a) the International Tribunal for the Law of the Sea established in accordance with Annex VI;
 (b) the International Court of Justice;

(c) an arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VII;

(d) a special arbitral tribunal constituted in accordance with Annex VIII for one or more of the categories of disputes specified therein.”

[10] Article 290 (5), United Nation Convention on the Low of Sea, 1982

“ Pending the constitution of an arbitral tribunal to which a dispute is being submitted under this section, any court or tribunal agreed upon by the parties or, failing such agreement within two weeks from the date of the request for provisional measures, the International Tribunal for the Law of the Sea or, with respect to activities in the Area, the Seabed Disputes Chamber, may prescribe, modify or revoke provisional measures in accordance with this article if it considers that prima facie the tribunal which is to be constituted would have jurisdiction and that the urgency of the situation so requires. Once constituted, the tribunal to which the dispute has been submitted may modify, revoke or affirm those provisional measures, acting in conformity with paragraphs 1 to 4.”

[11] Fulvio Maria Palombino, Roberto Virzo and Giovanni Zarra. (2021). *Provisional Measures Issued by International Courts and Tribunals*. Berlin: Asser Press.

[12] Ukraine v. Russian Federation, 2-3 (International Tribunal for the Law of the Sea 2019).

[13] Article 27, Statute of the International Tribunal for the Law of the Sea

“The Tribunal shall make orders for the conduct of the case, decide the form and time in which each party must conclude its arguments, and make all arrangements connected with the taking of evidence.”

[14] Article 45, Rule of the Tribunal

“In every case submitted to the Tribunal, the President shall ascertain the views of the parties with regard to questions of procedure. For this purpose, he may summon the agents of the parties to meet him as soon as possible after their appointment and whenever necessary thereafter, or use other appropriate means of communication.”

[15] Article 90 (2), Rule of the Tribunal

“2. The Tribunal, or the President if the Tribunal is not sitting, shall fix the earliest possible date for a hearing.”

[16] Ukraine v. Russian Federation, 6-7 (International Tribunal for the Law of the Sea 2019).

[17] Article 289, United Nation Convention on the Low of Sea, 1982.

“When signing, ratifying or acceding to this Convention or at any time thereafter, a State may, without prejudice to the obligations arising under section 1, declare in writing that it does not accept any one or more of the procedures provided for in section 2 with respect to one or more of the following categories of disputes:”

[18] Robin Churchill. (2020). *Dispute Settlement in the Law of the Sea: Survey for 2019. International Journal of Maritime and Coastal Law*,13.

[19] Ukraine v. Russian Federation, 9-11 (International Tribunal for the Law of the Sea 2019).

[20] Ibid, 18-20.

[21] Ibid, 22.

[22] Article 283, United Nation Convention on the Low of Sea, 1982.

“When a dispute arises between States Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the parties to the dispute shall proceed expeditiously to an exchange of views regarding its settlement by negotiation or other peaceful means”.

[23] ChumphornPachusanond, JantreeSinsuppraroek and SaratoonSantivasa. (2014). *The Proceedings Study of Dispute Settlement under United Nations Convention on the Law of the Sea1982* (Research Report). [In Thai]

[24] Ukraine v. Russian Federation, 81-82 (International Tribunal for the Law of the Sea 2019).

[25] Ibid, 100-105.

[26] Ibid, 107-108

[27] Article 29, United Nation Convention on the Low of Sea, 1982.

“For the purposes of this Convention, "warship" means a ship belonging to the armed forces of a State bearing the external marks distinguishing such ships of its nationality, under the command of an officer duly commissioned by the government of the State and whose name appears in the appropriate service list or its equivalent, and manned by a crew which is under regular armed forces discipline.”

[28] Ukraine v. Russian Federation, 114-116 (International Tribunal for the Law of the Sea 2019).

[29] Ibid, 121.

[30] Ibid, 124.

[31] Article 290, United Nation Convention on the Low of Sea, 1982

“1. If a dispute has been duly submitted to a court or tribunal which considers that prima facie it has jurisdiction under this Part or Part XI, section 5, the court or tribunal may prescribe any provisional measures which it considers appropriate under the circumstances to preserve the respective rights of the parties to the dispute or to prevent serious harm to the marine environment, pending the final decision.

2. Provisional measures may be modified or revoked as soon as the circumstances justifying them have changed or ceased to exist.

3. Provisional measures may be prescribed, modified or revoked under this article only at the request of a party to the dispute and after the parties have been given an opportunity to be heard.

4. The court or tribunal shall forthwith give notice to the parties to the dispute, and to such other States Parties as it considers appropriate, of the prescription, modification or revocation of provisional measures

5. Pending the constitution of an arbitral tribunal to which a dispute is being submitted under this section, any court or tribunal agreed upon by the parties or, failing such agreement within two weeks from the date of the request for provisional measures, the International Tribunal for the Law of the Sea or, with

respect to activities in the Area, the Seabed Disputes Chamber, may prescribe, modify or revoke provisional measures in accordance with this article if it considers that prima facie the tribunal which is to be constituted would have jurisdiction and that the urgency of the situation so requires. Once constituted, the tribunal to which the dispute has been submitted may modify, revoke or affirm those provisional measures, acting in conformity with paragraphs 1 to 4.

6. The parties to the dispute shall comply promptly with any provisional measures prescribed under this article”